ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ŞI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr.4078 Dosar nr.11040/2/2009

Şedința publică de la 14 septembrie 2011

Preşedinte: Alina Corina Corbu - judecător
Viorica Lungeanu - judecător
Gheorghița Luțac - judecător
Simona Călugăru - Magistrat asistent

- - - - - -

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâtul Lazăr Mirel Nicolae împotriva sentinței nr. 3622 din 28 septembrie 2010 a Curții de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal .

La apelul nominal s-au prezentat pârâtul Lazăr Mirel Nicolae, personal şi intimatul - reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic ....

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, după care, recurentul – pârât arată că înțelege să formuleze o cerere de probatorii, în temeiul art. 305 Cod procedură civilă. Precizează că sunt înscrisuri noi şi că apreciază că sunt utile cauzei.

Față de cererea formulată, având cuvântul reprezentanta intimatului arată că nu se opune la încuviințarea probei cu înscrisuri precizând că nu solicită amânarea judecării cauzei şi acordarea unui nou termen de judecată pentru a lua cunoştință de conținutul înscrisurilor .

Deliberând, instanța, în temeiul art. 305 Cod procedură civilă admite cererea de probatorii formulată de recurent, apreciind ca fiind utile în soluționarea cauzei.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea apărărilor.

Reprezentanta intimatului, având cuvântul, pune concluzii de respingere a recursului, ca nefondat, cu consecința menținerii ca temeinică și legală a sentinței atacate.

Instanța a rămas în pronunțare.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de 20.11.2009, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat să se constate existența calității de colaborator al securității în privința pârâtului Lazăr Mirel Nicolae, conform dispozițiilor art. 2 lit. b din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pârâtul a fost recrutat de către Securitatea Dâmbovița la data de 21 octombrie 1971, în perioada în care era elev la liceul din Moreni, sub numele conspirativ Edgar, pentru încadrarea informativă a colegilor săi. Față de materialele transmise de pârât, reclamantul a susținut că sunt îndeplinite cerințele legale pentru constatarea calității de colaborator al securității, întrucât informațiile furnizate se refereau la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a pronunțat sentința civilă nr. 3622/28 septembrie 2010, prin care a admis acțiunea și a constatat existența calității de colaborator al securității în privința pârâtului Lazăr Mirel Nicolae.

Instanța de fond a apreciat că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al securității, dat fiind că, informațiile furnizate de acesta sub numele conspirativ „Edgar", s-au referit la activități

şi atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, respectiv la ascultarea emisiunilor difuzate la posturi de radio străine, exprimarea unor comentarii pozitive la adresa modului de viaţă capitalist, la formularea unor critici cu privire la măsuri luate de conducerea statului pentru interzicerea traducerilor din alte limbi şi la restricţia programelor de la radio şi de la televizor.

Prin informaţiile furnizate de pârât în baza angajamentului olograf semnat la data de 21 octombrie 1971, instanţa de fond a apreciat că au fost îngrădite drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului şi anume, dreptul la viaţă privată prevăzut de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului şi dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declaraţia susmenţionată.

Susţinerile din întâmpinare referitoare la faptul că pârâtul a fost urmărit de organele securităţii au fost considerate de către prima instanţă ca nefiind relevante în soluţionarea cauzei, întrucât această situaţie nu se regăseşte printre ipotezele prevăzute în mod expres şi limitativ de art. 2 lit. b teza II şi III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008.

Împotriva acestei sentinţe, a declarat recurs pârâtul Lazăr Mirel Nicolae, solicitând modificarea hotărârii atacate, în sensul respingerii acţiunii.

Recurentul a susţinut că aprecierea instanţei de fond nu se întemeiază pe înscrisurile depuse de intimatul - reclamant şi care, constituind acte din propriul dosar de urmărit, nu sunt de natură să determine constatarea calităţii de colaborator al securităţii.

Recurentul a învederat că, anterior semnării angajamentului din 21 octombrie 1971, a avut calitatea de urmărit , fiind obligat să dea declaraţii, însă informaţiile furnizate nu au produs consecinţe cu privire la viaţa privată a altor persoane, prin îngrădirea unor drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului. Din acest motiv, s-a arătat că, nu a fost administrată nici o probă din care să rezulte că în baza informaţiilor furnizate ar fi fost luată o măsură efectivă de îngrădire a acestor drepturi.

Analizând actele şi lucrările dosarului, în raport cu dispoziţiile art. 304 şi art. 304/1 Cod procedură civilă, Înalta Curte va admite prezentul recurs pentru următoarele considerente:

Potrivit dispoziţiilor art. 2 lit. b din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, are calitatea de colaborator al securităţii persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În acelaşi text de lege se prevede că, în sensul acestei definiţii, nu este considerată colaborator al securităţii persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele - verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest , pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar.

Din nota de constatare a nr. D.I./374/6 februarie 2009 întocmită de Direcţia Investigaţii din cadrul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii prin procesarea materialului arhivistic până la data de 5 februarie 2009 nu rezultă că situaţia concretă a recurentului Lazăr Mirel Nicolae corespunde ipotezei juridice avută în vedere de reglementarea susmenţionată pentru a se constata calitatea acestuia de colaborator al securităţii.

Astfel, se reţine că, deşi recurentul a fost recrutat de I.J. Dâmboviţa la data de 21 octombrie 1971, în perioada în care era elev la liceul din oraşul Moreni, pentru încadrarea informativă a colegilor săi, se constată că recrutarea a fost motivată de deschiderea unui dosar pe numele acestuia, ca urmare a avertizării lui la data de 26 decembrie 1970 de către organele de securitate pentru că asculta emisiunile postului de radio Europa Liberă şi pentru că i s-a găsit un caiet cu unele creaţii aşa zis texte filozofice, în care reda în mod denaturat modul de viaţă din societatea socialistă.

De altfel, în referatul întocmit la 9 iunie 1971 s-a consemnat că din supravegherea ulterioară a rezultat că recurentul nu a mai avut activitate ostilă, fiind dispus să semnalizeze poziția duşmănoasă a unor colegi de-ai săi şi din acest motiv, i s-a propus colaborarea secretă, care a fost acceptată prin semnarea angajamentului olograf din data de 21 octombrie 1971.

Din analiza acestei situații de fapt, în raport cu motivele care au determinat recrutarea recurentului şi conținutul informațiilor furnizate de acesta în perioada 1971 – 1974 nu se poate constata existența calității de colaborator al securității, în sensul definit de prevederile legale menționate anterior.

Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât, în raportul întocmit la data de 27 februarie 1974 s-a consemnat că recurentul nu mai este util muncii informative şi s-a propus clasarea dosarului, iar în perioada 1980 – 1986 a fost din nou supus urmăririi informative cu motivarea că, în discuțiile pe care le poartă, face afirmații negative referitoare la politica partidului şi statului şi că, audiază cu regularitate postul de radio Europa - Liberă, ale cărui ştiri le colportează.

În consecință, nefiind întrunite cerințele prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, care au constituit temeiul juridic al cererii de chemare în judecată, Înalta Curte va admite prezentul recurs şi în baza dispozițiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă şi art. 20 din Legea nr. 554/2004 va modifica sentința atacată, în sensul că, va respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de pârâtul Lazăr Mirel Nicolae împotriva sentinței nr. 3622 din 28 septembrie 2010 a Curții de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal .

Modifică sentinţa atacată, în sensul că, respinge acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 14 septembrie 2011.

JUDECATOR,	JUDECATOR,	JUDECATOR,
A.C.Corbu	V.Lungeanu	Gh.Luţac

MAGISTRAT ASISTENT,
S.Călugăru

Red. V.L.
Tehnored. C.G.
4 ex.

